

Ef gist er í tjöldum eða skálum vinnuflokka, skal greiða fæðiskostnað eftir 83 reikningi samkvæmt 1. málsgrein. Sama gildir, ef verið er heima um nætur, en fullur 30. júní vinnudagur er unninn svo langt frá heimili, að starfsmaður þarf að kaupa sér fæði utan heimilis, enda sé ekki um fastan vinnustað að ræða. Ef erfitt er á slíkum stöðum að fá kvittanir fyrir fæðiskostnaði, má greiða dagpeninga allt að $\frac{1}{3}$ hluta þess, sem ákveðið er í 2. málsgrein.

2. gr.

Fargjöld.

Opinberir starfsmenn fá endurgreidd fargjöld, er þeir eru í ferðalögum í þágu starfs síns. Kostnaðurinn greiðist eftir reikningi, enda fylgi fullnægjandi frumgögn (fargjaldskvittanir). Ef kostnaðurinn er að einhverju leyti óeðlilega eða óþarflega hár að dómi ríkisendurskoðunarinnar, er starfsmaður skyldur að greiða það, sem um of er eytt.

3. gr.

Greiðsla fyrir afnot einkabíla.

Þegar hagkvæmt þykir að semja við opinberan starfsmann um notkun einkabíls hans í sambandi við starf hans, skal gera þar um skriflegan samning við ráðuneyti það, er viðkomandi stofnun heyrir undir, enda samþykki fjármálaráðuneytið samningsgerðina. Samningurinn sé gerður til eins árs, og gengur þá úr gildi, ef hann er ekki endurnýjaður. Í samningnum skal ákveða heildarfjárhæð þóknunar fyrir afnot bílsins og jafnframt tiltaka áætlaða aksturlengd, ef unnt er. Ef ástæða er til að ákveða ekki heildarfjárhæð þóknunar fyrir fram, má í samningi gera ráð fyrir reikningsskilum eftir á samkvæmt raunverulegri aksturslengd. Tillögu að samningi skal forstöðumaður leggja fyrir viðkomandi ráðuneyti eigi síðar en 1. febrúar ár hvert, enda sé samningsgerð lokið, ef úr verður, eigi síðar en 1. marz. Þó getur fjármálaráðuneytið leyft undanþágu frá þessu ákvæði, ef stérstaklega stendur á.

4. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi, en jafnframt falla úr gildi reglur nr. 42 31. marz 1951 og nr. 13 23. janúar 1953.

Fjármálaráðuneytið, 30. júní 1956.

Eysteinn Jónsson.

Kristján Thorlacius.

REGLUGERÐ

um löggildingu og eftirlit með olíu- og benzínællum.

84

23. júní

I. KAFLI

Um löggildingu og prófun rennslismæla.

1. gr.

Óheimilt er að selja olíu eða benzín samkvæmt rennslismæli, nema mælirinn hafi áður verið löggiltur af Löggildingarstofunni í Reykjavík.

2. gr.

Löggildingarstofan í Reykjavík hefur með höndum eftirlit með rennslismælum. Við prófun á rennslismæli má skekkja hans ekki nema meiru en $\frac{1}{1000}$ hluta jákvætt eða neikvætt, sé um olíu að ræða, og $\frac{1}{1000}$ hluta jákvætt, sé um benzín að ræða.

II. KAFLI

Um gerð rennismæla, dælur, slöngur o. fl.

3. gr.

Þegar rennismælir er notaður, skal ávallt hafa það mikinn rennislisþrýsting með véldælu, að aldrei þurfi að handdæla, þótt ílát það, sem dælt er í, standi jafnhátt eða hærra en tankur, sem dælt er úr. Skal þrýstimælir vera á hverri oliubifreið, sem löggildingarstofan tekur gildan. Auk þess skal vera fasttengdur loftskiljari og sigti fyrir ofan hvern rennismæli.

4. gr.

Nota skal sérstakan mæli fyrir hverja tegund olíu, enda sé sami þrýstingur hafður hverju sinni, þegar mæld er sama tegund. Sé sama bifreið notuð við flutning á fleiri en einni tegund olíu, skulu sérstakir mælar notaðir fyrir hverja tegund.

5. gr.

Ekki mega vera lengri rör frá rennismæli að slöngu en 5 metrar og slanga ekki lengri en 50 metrar. Krani skal vera á enda slöngunnar. Þá má aldrei vera fleiri en ein grein leiðslu fyrir neðan mæli.

6. gr.

Fari afhending olíu fram af bryggju, skal rennismælir vera það framarlega á leiðslunni, að ekki sé lengra en 55 metrar frá mæli í skipstank. Þó getur Löggildingarstofan veitt undanþágu frá þessu, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

7. gr.

Óheimilt er að nota svokallaðar heimilisdælur við sölu á olíu eða benzíni, nema þær sýni sömu nákvæmni og hafi sömu mælitæki og öryggisbúnað og dælur, sem löggiltar hafa verið til sölu fyrir almenning. Þegar slíkar dælur eru notaðar við sölu á olíu eða benzíni, skulu þær háðar löggildingu og eftirliti Löggildingarstofunnar.

8. gr.

Ef olíusali tekur dælur, sem Löggildingarstofan hefur talið ónothæfar, og notar þær sem svokallaðar heimilisdælur, skal hann eða umboðsmaður hans, sem hefur dæluna undir hendi, skyldur að láta Löggildingarstofunni í té vottorð um, að almenníngi sé ekki selt benzín samkvæmt henni.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

9. gr.

Bili mælitæki, ber tafarlaust að taka það úr notkun og tilkynna það Löggildingarstofunni. Ekki má taka það í notkun aftur, fyrr en viðgerð hefur farið fram og tækið verið löggilt að nýju.

10. gr.

Komist eftirlitsmaður að því við skoðun, að teljarar, mælar, slöngur eða annar útbúnaður sé ekki í samræmi við ákvæði laga eða reglugerðar, skal hann innsigla mælitækin þar til viðgerð hefur farið fram.

11. gr.

Skylt er eigendum mælitækja að láta löggilda þau eigi sjaldnar en á árs fresti, en heimilt er Löggildingarstofunni að framkvæma eftirlit og prófanir, hvenær sem henni finnst ástæða til.

12. gr.

84

Séu olíu- og benzínælar eða annar útbúnaður benzín- og olíuverzlana ekki í samræmi við ákvæði laga eða reglugerðar þessarar, þegar hún tekur gildi, skal mælunum lokað með 30 daga fyrirvara. Sama gildir, ef síðar verður vart við tæki í notkun, sem ekki eru í samræmi við ákvæði laga eða reglugerða.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 21 22. marz 1949, um sölu á steinolíu, hráolíu, benzíni og smurningsolíu, og birtist hér með til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Í atvinnumálaráðuneytinu, 23. júní 1956.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

85

6. júlí

um skráningarmiðstöð fyrir sérfræðibókasöfn.

1. gr.

Sérfræðibókasöfn í eigu opinberra stofnana eða styrkt af almannafé skulu eiga samvinnu milli sín og við Landsbókasafn um bókakaup, skrásetningu og bókalán.

Menntamálaráðuneytið getur veitt tímabundnar undanþágur frá reglum þessum, séu gildar ástæður fyrir hendi.

2. gr.

Erlendar fræðibækur hvers safns skulu skráðar eftir svokölluðu Dewey-kerfi, sem notað er í Landsbókasafni. Skrár skulu vera spjaldskrár í alþjóðlegu broti, nema samkomulag sé um frávik, sem talin séu til bóta.

3. gr.

Í skráningarmiðstöð Landsbókasafns skal varðveita til almennrar notkunar einfalda eða tvöfalda samskrá þeirra sérfræðirit, sem skráð eru, eftir nánari ákvörðun landsbókavardar. Eftirrit eftir skránni um viðeigandi efnisflokka skulu höfð í þeim söfnum öðrum, sem þeir efnisflokkar varða mjög, og bætist þar við eftirrit samsvarandi efnisflokka, sem eru í flokkuðum skráum Landsbókasafns. Samskrána og eftirrit skal auka með spjöldum nýfenginna bóka, jafnskjótt og þær koma í notkun héraendis, og viðhald skrárinnar skal í öllu vera gott. Spjöld í samskrá og eftirritum skulu merkt einkennisstöfum þess safns, sem bókin á.

4. gr.

Í skráningarmiðstöð Landsbókasafns skal varðveita óskaskrá bóka (desiderata) um þau vísindarit, sem menn á vegum sérfræðibókasafnanna telja sér mikilsverð, einnig um hliðstæð rit, sem reynsla í Landsbókasafni sýnir að séu mjög æskileg. Landsbókavörður tekur við óskaseðlum og sér um viðhald skrárinnar og breytingar í samráði við þær stofnanir og sérfræðinga, sem lagt hafa fram óskaseðla. Yfirmenn sérfræðisafna hafa samvinnu við landsbókavörð um útvegum sérfræðirit, og skal þess gætt, að ekki séu keypt óþarflega mörg eintök af sama riti. Heimilt er landsbóka-